

Sygn. akt VI U 3107/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 maja 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszcy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Milczarek

Protokolant – sekr. sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 7 maja 2015 r. w Bydgoszcy

na rozprawie

odwołania: W. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 7 listopada 2014 r., znak: (...)

w sprawie: W. C.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o świadczenie przedemerytalne

- 1) zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu W. C. prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia (...) r.,
- 2) stwierdza, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Na oryginale właściwy podpis.

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił w ubezpieczonemu W. C. prawa do świadczenia przedemerytalnego, uzasadniając swoje stanowisko faktem nieudokumentowania przez ubezpieczonego wymaganego przepisem art. 2 ust 1 pkt 5 ustawy z dnia 30.04.2009r. o świadczeniach przedemerytalnych okresu 35 lat pracy. Zakład Ubezpieczeń Społecznych stwierdził bowiem, że ubezpieczony posiada staż pracy w wysokości 33 lat, 9 miesięcy i 3 dni, gdyż nie zaliczył ubezpieczonemu okresu pracy od 10.04.1997 r. do 31.12.1998 r. w (...) Spółce z o. o. z uwagi na brak oryginalnego świadectwa pracy.

W odwołaniu od tej decyzji ubezpieczony wniósł o jej zmianę i przyznanie prawa do świadczenia przedemerytalnego powołując się na pracę w spornym okresie u pracodawcy w (...) Spółce z o. o. do 30.09.2001 r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Ubezpieczony W. C. był zatrudniony w (...) Spółce z o. o. w okresie od 5.10.1985 r. do 5.04.1996 r. na pół etatu, a od 10.04.1997 r. do 30.09.2001r. na pełen etat przy uboju zwierząt i jako palacz. W spornym okresie w (...) Spółce z o. o. pracowała jako księgowa J. W. od lipca 1993 r. do końca 2001 r. Do jej obowiązków należało m.in. prowadzenie kartotek pracowniczych i wystawianie świadectw pracy.

Świadek J. W. wystawiła oryginał świadectwa pracy ubezpieczonego z dnia 1.10.2001 r. za okres od 10.04.1997 r. do 30.09.2001r., wydała ten dokument ubezpieczonemu a do akt osobowych ubezpieczonego włożyła kopię tego dokumentu. W świadectwie pracy ubezpieczonego wskazano także, iż pracownik był objęty odprowadzaniem składek na ubezpieczenie społeczne. Imienne deklaracje do ZUS-u J. W. składała dopiero od 1.01.1999 r., w poprzednim okresie obowiązywały deklaracje bezimienne

dowód: kartoteki pracownicze ubezpieczonego za lata 1997, 1998, 1999, 2000 i 2001 oraz dokument wyrejestrowujący ubezpieczonego z dniem 2.10.2001 r., okazane na rozprawie, zeznania świadków K. M., U. G.- zapis A/V protokołu rozprawy k.29, zeznania świadka J. W. i ubezpieczonego zapis A/V protokołu rozprawy k.46, kopia świadectwa pracy w aktach rentowych.

Ubezpieczony złożył wniosek przyznanie świadczenia przedemerytalnego dnia 12.09.2014r.

dowód: wniosek i dokumenty w aktach rentowych.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których strony nie kwestionowały oraz zeznań powódki i świadków K. M., U. G. i J. W. Sąd dał wiarę zarówno zeznaniom powódki jak i zeznaniom świadków którzy pracowali z ubezpieczonym w spornym okresie i obserwowali na co dzień jego pracę oraz potwierdzili w swobodnych i obszernych zeznaniach zarówno rodzaje prac, jakie wykonywał ubezpieczony.

Zeznania świadków były logiczne, wzajemnie się uzupełniały, nie zawierały sprzeczności i w pełni korelowały z zeznaniami ubezpieczonego. Dlatego też Sąd Okręgowy uznał zeznania ubezpieczonego i świadków za wiarygodne i mogące stanowić dowód w sprawie.

Zgodnie z art. 2 ust 1 pkt. 2 ustawy z dnia 30.04.2004r. o świadczeniach przedemerytalnych prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.), zwanej dalej "ustawą o promocji zatrudnienia", w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn.

Ustęp 2 art. 2 tej ustawy stanowi że za okres uprawniający do emerytury, o którym mowa w ust. 1, uważa się okres ustalony zgodnie z przepisami art. 5-9, art. 10 ust. 1 oraz art. 11 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Skoro postępowanie dowodowe potwierdziło, że ubezpieczony pracował w spornym okresie t.j. od 10.04.1997 r. do 30.09.2001r. na pełen etat przy uboju zwierząt i jako palacz w (...) Spółce z o.o., to okres ten łącznie z uznanym już przez organ rentowy okresem pracy 33 lat, 9 miesięcy i 3 dni daje łączny staż pracy ponad 35 letni, co uzasadnia w myśl cytowanych wyżej przepisów przyznanie prawa do świadczenia przedemerytalnego, bowiem organ rentowy nie kwestionował spełnienia przez ubezpieczonego pozostałych warunków uzyskania prawa do tego świadczenia.

Mając to na uwadze Sąd Okręgowy uznał, iż odwołanie ubezpieczonego zasługiwało na uwzględnienie, bowiem ubezpieczony spełnił warunki do uzyskania świadczenia przedemerytalnego i dlatego na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w wyroku, uwzględniając treść art. 7 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o

świadczeniach przedemerytalnych zgodnie z którym prawo do świadczenia przedemerytalnego ustala się na wniosek osoby zainteresowanej, od następnego dnia po dniu złożenia wniosku.

SSO Ewa Milczarek